

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Херсонська державна морська академія

Затверджую

Голова приймальної комісії

Василь ЧЕРНЯВСЬКИЙ

2022 р.

**Програма вступного випробування для абітурієнтів
з «Української мови»**

Галузь знань	27 Транспорт
Спеціальність	271 Річковий та морський транспорт
Спеціалізація:	271.01 Навігація і управління морськими суднами, 271.02 Управління судновими технічними системами і комплексами, 271.03 Експлуатація суднового електрообладнання і засобів автоматики

Програму розроблено на основі програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови, здобутих на основі повної загальної середньої освіти (наказ Міністерством освіти і науки України № 696 від 26.06.2018 р. та № 1426 від 20.12.2018 р.).

Херсон 2022

ЗМІСТ

1. Пояснювальна записка.....	3
2. Характеристика структури завдань індивідуальної усної співбесіди.....	4
3. Зміст мовного матеріалу та вимоги до сформованості знань, умінь і навичок.....	5
4. Критерії оцінювання відповідей.....	14
5. Рекомендована література.....	16

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму вступного випробування у вигляді індивідуальної усної співбесіди з української мови розроблено відповідно до програми «Українська мова. 10–11 класи. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання. Рівень стандарту», затвердженої наказом МОН України № 1407 від 23.10.2017 р., з урахуванням Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, затвердженої наказом МОН України № 696 від 26.06.2018.

Індивідуальна усна співбесіда проводиться для перевірки знань, умінь, навичок та інших компетентностей вступника з української мови, достатніх для здобуття вищої освіти на основі повної загальної середньої освіти або освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра, освітнього ступеня молодшого бакалавра з відповідної спеціальності, за якою вступник має право проходити конкурсний відбір відповідно до Правил прийому на навчання для здобуття вищої освіти в 2022 році в Херсонській державній морській академії.

Програма передбачає перевірку готовності вступника до здобуття ним вищої освіти, тобто наявність теоретичних знань із різних розділів мовознавства (фонетика, графіка, орфографія, орфоепія, лексика, фразеологія, морфеміка, морфологія, синтаксис, пунктуація, стилістика), практичних комунікативних та операційних умінь володіння українською мовою (граматика, лексика, стилістика), розвинених мовленнєвих навичок, логічних та соціально-когнітивних компетентностей, достатніх для формулювання власних думок, розуміння і мовленнєвого вираження комплексних проблем у соціальній сфері, індивідуальної навчальної діяльності, оволодіння методологією наукової діяльності, комунікативної соціальної взаємодії.

Індивідуальна усна співбесіда дасть змогу виявити як суто мовознавчі теоретичні знання та практичні вміння абітурієнта щодо володіння українською мовою, так і надати комплексну оцінку індивідуального рівня особистісного

розвитку й готовності до комунікативної соціально-психологічної взаємодії в процесі навчання в ЗВО.

Для проведення вступного випробування у вигляді індивідуальної усної співбесіди з української мови наказом ректора Херсонської державної морської академії створюється комісія, до складу комісії входять голова предметної екзаменаційної комісії, екзаменатори.

Оцінку рівня знань, умінь, навичок та компетентностей вступника здійснює екзаменаційна комісія, яка заносить результати індивідуальної усної співбесіди до екзаменаційної відомості та протоколу співбесіди.

2. ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРИ ЗАВДАНЬ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ

Індивідуальна усна співбесіда проводиться за завданнями відповідно до навчальних програм з української мови для загальноосвітніх середніх навчальних закладів та Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови, за методикою, визначеною закладом вищої освіти. Співбесіда для одного вступника складається з 3-х завдань.

Індивідуальна співбесіда проходить в усній формі після попередньої підготовки вступником завдань.

Кожна відповідь складається з 3 завдань такого характеру:

1. Завдання з мовознавчим аналізом словосполучення чи переліку слів, що може включати в себе фонетичний (співвідношення кількості букв і звуків, особливості фонетичного оформлення), орфографічний (правопис слів), морфемний (значущі частини слова, спільнокореневі слова), лексичний (значення слова, синонімія, омонімія, антонімія, особливості лексики за походженням і вживанням) чи фразеологічний (значення одиниць) аналіз компонентів, що оцінюється **3 балами**.

2. Завдання із мовознавчим аналізом речення, що може включати в себе морфологічний (граматика частин мови, словозміна), синтаксичний (визначення

членів речення, характеристика предикативного центру та їх груп, типів речення за різними класифікаціями, пунктограми) чи стилістичний (стилістична приналежність, редагування) аналіз, що оцінюється **3 балами**.

3. Власне висловлювання, у якому абітурієнт демонструє рівень практичного володіння українською мовою, викладає власну думку щодо проблемного питання, демонструючи вміння структуровано і логічно формулювати думки, аргументувати свою позицію, ілюструвати її прикладами. Таке завдання оцінюється **6 балами**.

3. ЗМІСТ МОВНОГО МАТЕРІАЛУ ТА ВИМОГИ ДО СФОРМОВАНOSTІ ЗНАНЬ, УМІНЬ І НАВИЧОК

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки абітурієнтів
Фонетика. Орфоепія. Графіка. Орфографія.	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування <i>у – в, і – й</i> . Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [u], [o] в коренях слів. Сполучення <i>ьо, йо</i> . Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного	<i>Абітурієнт має володіти такими вміннями і навичками:</i> Розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм; визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у – в, і – й</i> ; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила

	<p>походження. Основні правила переносу слів із рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>ни</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови.</p>	
<p>Лексикологія. Фразеологія</p>	<p>Лексичне значення слова. Багатозначні та однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.</p>	<p>Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні</p>
<p>Будова слова. Словотвір</p>	<p>Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова</p>	<p>Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні</p>
<p>Морфологія Іменник</p>	<p>Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні і загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані</p>	<p>Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових;</p>

	іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань <i>пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно</i> і под.)	використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями
Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізнати правильні форми прикметників помилкових
Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників на позначення часу й дат	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізнати правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат
Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізнати правильні форми числівників від помилкових
Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслів (доконаний і	Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й

	<p>недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но, -то</i>). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на <i>-но, -то</i>.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.</p>	<p>способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.</p> <p>Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізняти їх від дієприслівників), визначати їх морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на <i>-но, -то</i> в мовленні.</p> <p>Розпізнавати дієприслівники, визначати їх морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами</p>
Прислівник	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та</p>	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й</p>

	найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на <i>-о, -е</i> , утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.	сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні
Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменників з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови. Правопис часток.</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні</p> <p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізняти сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні</p> <p>Розпізнавати частки; правильно писати частки</p>
Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати
Синтаксис Словосполучення	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення	Розрізняти словосполучення й речення сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення
Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні,	Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних

	питальні й спонукальні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю другорядних членів (поширені й непоширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)	членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)
Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком
Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні
Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні

Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті
Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні	Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
Складнопідрядне речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини; Підрядні сполучники й сполучні, слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні,	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно

	причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
Стилістика	Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції	Розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення

		мети спілкування
Розвиток мовлення	<p>Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат: мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів</p>	<p>Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання</p>

4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДЕЙ

Співбесіда з української мови зі вступниками оцінюється за принципом накопичувальної системи за 12-бальною системою. Оцінка переводиться за шкалою 100-200 балів, відповідно до таблиці переведення балів (табл.1). Сумарна оцінка співбесіди складається з балів, накопичених за окремими критеріями оцінювання завдань. Максимальна можлива оцінка, відповідно до названих критеріїв, становить 200 балів. Під час випробування екзаменатори фіксують правильність відповідей у протоколі, який підписується головою екзаменаційної комісії та екзаменаторами і зберігається в особовій справі вступника.

Змістові блоки вступного випробування:

1. Завдання з мовознавчим аналізом словосполучення чи переліку слів (3 бали):

- завдання на фонетику – 1 бал,
- завдання на знання лексики і фразеології – 1 бал,
- завдання з орфографії – 1 бал.

2. Завдання з мовознавчим аналізом речення (3 бали):

- завдання на граматику – 1 бал,
- завдання з визначення членів речення – 1 бал,
- завдання на тип речення – 1 бал;

3. Власне висловлювання (6 балів):

- логіка викладу – 1 бал,
- грамотність мовлення та стилістика – 2 бали,
- структурна повнота (вступ, основна частина, висновок) – 1 бал,
- наявність аргументів і їх доцільність – 1 бал,
- наявність та доцільність прикладу з життя чи твору мистецтва – 1 бал.

ТАБЛИЦЯ
переведення середнього бала, обрахованого за 12-бальною
шкалою, в шкалу 100-200

1	100
1,1	100
1,2	100
1,3	100
1,4	100
1,5	100
1,6	100
1,7	100
1,8	100
1,9	100
2	100
2,1	101
2,2	102
2,3	103
2,4	104
2,5	105
2,6	106
2,7	107
2,8	108
2,9	109
3	110
3,1	11
3,2	11
3,3	11
3,4	11
3,5	11
3,6	11
3,7	11
3,8	11
3,9	11

4	120
4,1	121
4,2	122
4,3	123
4,4	124
4,5	125
4,6	126
4,7	127
4,8	128
4,9	129
5	130
5,1	131
5,2	132
5,3	133
5,4	134
5,5	135
5,6	136
5,7	137
5,8	138
5,9	139
6	140
6,1	141
6,2	142
6,3	143
6,4	144
6,5	145
6,6	146
6,7	147
6,8	148
6,9	149
7	150
7,1	151
7,2	152
7,3	153
7,4	154
7,5	155
7,6	156
7,7	157
7,8	158
7,9	159

8	160
8,1	161
8,2	162
8,3	163
8,4	164
8,5	165
8,6	166
8,7	167
8,8	168
8,9	169
9	170
9,1	171
9,2	172
9,3	173
9,4	174
9,5	175
9,6	176
9,7	177
9,8	178
9,9	179
10	180
10,1	181
10,2	182
10,3	183
10,4	184
10,5	185
10,6	186
10,7	187
10,8	188
10,9	189
11	190
11,1	191
11,2	192
11,3	193
11,4	194
11,5	195
11,6	196
11,7	197
11,8	198
11,9	199
12	200

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна:

1. Авраменко О. М. Українська мова (рівень стандарту) підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти. К.: Грамота, 2018. 208 с.: іл.
2. Авраменко, О. М. «Українська мова (рівень стандарту)» підруч. для 11 класу закл. загальн. середн. освіти. К.: Грамота, 2019. 208 с.: іл.
3. Антонюк Т.М., Стрижаковська О.С., Авдіковська Л.М. Українська мова: навчальний посібник для студентів ВНЗ I-II рівнів акредитації. Чернівці: ДрукАрт, 2014.
4. Глазова О.П . Українська мова (рівень стандарту) підруч. для 10 кл. закл. загал. середн. освіти . Харків: Вид-во «Ранок», 2018. 224 с.: іл.
5. Голуб Н.Б., Новосьолова В.І. Українська мова (рівень стандарту) підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти. К.: Педагогічна думка, 2018. 200 с.: іл.

Додаткова:

1. Авраменко О. М., Блажко М. Б. Українська мова та література : Довідник. Завдання в тестовій формі: I ч. 7 - е видання; доповнене. К.: Грамота, 2017. 568 с.
2. Заболотний О.В., В.В.Заболотний. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 кл. закл. заг. середн. Освіти. Київ : Генеза , 2018. 192 с.
3. Тести. Українська мова. 5-12 класи/ За ред. д. філол. н. проф. Гуйванюк Н.В. К.: Академія, 2009.
4. Українська мова та література. Комплексний довідник + профільний рівень: 5 - те вид. доп. та перерод. /Укладачі: Марченко А.С., Марченко О.Д., Попко О.Г., Співак Т.К., Черсунова Н.І., Якименко О.О. Х.: ФОП Співак В.Л., 2013. 768 с.

5. Шевчук С.В. Українська мова (рівень стандарту) підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти . К.: Ірпінь: ТОВ «Видавництво «Перун», 2018. 256 с. : іл.

6. Ющук І.П. Українська мова [рівень стандарту]: підручник для 10 кл. закладів загальн. серед. освіти. Тернопіль: Навчальна книга–Богдан. 2018. 208 с. іл.

Інтернет-ресурси:

1. <https://miyklas.com.ua/p/ukrainska-mova>
2. <https://zno.osvita.ua/ukrainian>
3. www.ridnamova.kiev.ua/html/testZNO_1.html
4. <https://www.iznotest.info/ukrayinska-mova-i-literatura/>
5. <https://slovotvir.org.ua>
6. <http://www.mova.info>
7. <http://webpen.com.ua>
8. <https://naurok.com.ua/test/ukrainska-mova/klas-9>
9. <https://naurok.com.ua/test/ukrainska-mova/klas-8>
10. <https://vseosvita.ua/library/testovi-zavdanna-dla-perevirki-znan-ucniv-z-ukrainskoi-movi-za-9-klas-93323.html>

Голова предметної екзаменаційної комісії
доктор педагогічних наук, професор

Антоніна ЛЯШКЕВИЧ